

ABSTRAKT

Cílem této práce je vymezit nepoctivý záměr dlužníků v rámci insolvenčního řízení včetně rozboru některých typických jednání, prostřednictvím kterých dlužníci svůj nepoctivý záměr naplňují.

Vedle právních předpisů a odborné literatury byla hlavním zdrojem především judikatura soudů, jež plní při interpretaci korektivu poctivosti nezastupitelnou úlohu. Rigorózní práce je členěna do 9 kapitol.

První kapitola se zabývá popisem historie insolvenčního práva počínaje starověkem a konče platnou právní úpravou reprezentovanou insolvenčním zákonem.

Druhá kapitola se věnuje definici úpadku jakožto základnímu pojmu insolvenčního práva.

Třetí kapitola se zabývá pojmem poctivosti, zkoumá jeho jazykové vyjádření a zejména časový aspekt posuzování poctivosti dlužníkovu záměru, který je z hlediska insolvenčního řízení klíčový.

Čtvrtá kapitola popisuje neplatné a neúčinné právní úkony v insolvenční, jejich druhy a způsob, jak se proti nim bránit.

Pátá kapitola se zabývá nepoctivým záměrem společným všem způsobům řešení úpadku, zejména dlužnickými šikanózními insolvenčními návrhy, porušením povinnosti dlužníků podat na sebe insolvenční návrh a účelovou změnou sídla před zahájením insolvenčního řízení.

Šestá kapitola analyzuje nepoctivý záměr dlužníků v rámci moratoria.

Sedmá kapitola se věnuje nepoctivému záměru dlužníků v rámci reorganizace včetně klíčových rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu.

Osmá kapitola zkoumá nepoctivý záměr dlužníků v oddlužení, a to z hlediska časového i věcného.

Devátá kapitola zasazuje nepoctivý záměr dlužníka v insolvenčním řízení do širšího kontextu a zkoumá jej optikou trestního práva, neboť jednání dlužníků může mít i trestněprávní relevanci.

V závěru práce jsou shrnuty klíčové poznatky a typická jednání dlužníků, ze kterých lze usuzovat na jejich nepoctivý záměr.